

Hoe het begon.

'Vrouwenstreken' is een club van schilderende en tekenende vrouwen binnen de Bond en bestaat al sinds de zestiger jaren.

Initiatiefneemsters waren indertijd mevrouw A.C.M. Douma-Boonstra, hoofd bestuurslid en mejuffrouw Gr.G. Smit, oud-inspectrice bij het Nijverheidsonderwijs.

Er verschenen enkele oproepen in de 'Plattelandsvrouw', zodat leden die mee wilden doen zich konden opgeven.

Eind 1967 vond de oprichtingsvergadering plaats in Utrecht en werd ook de naam 'Vrouwenstreken' bedacht.

Al gauw bleek, dat dagbijeenkomsten niet voldeden om lezingen, museumbezoek en zelfwerkzaamheid te combineren. In 1968 vond dan ook de eerste meerdaagse cursus plaats op de toenmalige volkshogeschool te Eerbeek.

In de eerste jaren werden de cursussen steeds daar gehouden.

Cursussen.

Nog steeds worden er door Vrouwenstreken cursussen georganiseerd, maar nu niet meer op 't huis te Eerbeek.

Blijkbaar is er bij de leden toch behoefte om, naast al het denkwerk dat in de Bond wordt verricht, ook onze creatieve kanten te ontwikkelen.

In oktober 1990 volgde ik samen met 20 andere vrouwen een 4-daagse cursus 'tekenen op de 'Tiltenberg' in Vogelenzang (tussen Haarlem en Noordwijk).

Er werd niet alleen getekend met potlood en houtskool. We gingen ook met waterverf en noteninkt ('bister') aan de gang. Aan het eind gaf het werken met gekleurde inkt ons de gelegenheid onze fantasie de vrije loop te laten. Docente Jolanda Gerner had ons aangespoord onze creatieve hersenhelft te gebruiken. Wist u dat iedereen die heeft? Ze leerde ons ook het eigen werk positief te benaderen door er op verschillende manieren naar te kijken.

Hoewel er zowel beginners als ervaren schilders deelnamen, ging iedereen na afloop met mooie werkstukken en zeer tevreden naar huis.

We hadden op de Tiltenberg een goede tijd; de verzorging is er prima en de slaapkamertjes eenpersoons.

Doet u mee?

Een cursus van Vrouwenstreken meemaken is als een verfrissend bad te midden van de dagelijkse beslommeringen.

Vooraf voor 'drukke-doe-vrouwen' kan het een verademing zijn.

Dus als u wel wat liefhebberij hebt in die richting, maar echt tekenen of schilderen er nooit van gekomen is, let dan op de aankondigingen van 'Vrouwenstreken' in de 'Plattelandsvrouw'. Ieder voor- en najaar is er een cursus, afwisselend in Vogelenzang en in Orvelte (Dr).

Hildur-Dirkx-Tabingh Suermondt. (12 december 1990)

Een stukje naar aanleiding van het 30 jarig bestaan van Vrouwenstreken in 1997

'Ik krijg een kick van Vrouwenstreken'

Nea Terpstra

Dertig jaar Vrouwenstreken binnen de bond. Uitgerust met penseel en verf, zijn menig onvermoede talenten komen bovendrijven tijdens de teken- en schildercurssussen in het Drentse Orvelte. Maar weet iedereen wel precies wat vrouwenstreken zijn? Het beste is om drie vrouwenstreeksters zelf aan het woord te laten over hun ervaringen met Orvelte en hun kijk op verleden en heden. Een impressie van drie decennia Vrouwenstreken.

Dorpsgezichten

"Ik krijg een kick van vrouwenstreken. Net als bij moete muziek, dan ben ik gewoon in een andere wereld", vertelt Annie Saal (72) uit Oostwoud in Noord-Holland. Annie is een vrouwenstreekster van het eerste uur - vanaf 1967 zit ze er bij- en de bedenker van de originele naam. "De meeste schilderclubs heten 'het Palet' of 'het Penseel', maar wij wilden iets anders. Vandaar Vrouwenstreken."

Annie heeft regelmatig geëxposeerd en is jarenlang lid van het Tekengenootschap Debutade in Hoorn. Natuurgetrouw en precies gaan de blauwe, witte en bruine streken van haar kwast langzaam over in landschappen, stolpboerderijen, dorpsgezichten en stillevenen. Ze schildert haar olieverven graag buiten. Doek op een ezel en dan urenlang kijken. Kijken en schilderen.

Als boerendochter bracht ze haar jeugd door in Wognum. Naast talent voor muziek, bleek op school dat ze ook buitengewoon mooi kon tekenen. Toch zat de kunstacademie er niet in. "Geen mens uit mijn omgeving deed dat toen. Bovendien zou ik er de kost niet mee kunnen verdienen, kreeg ik regelmatig te horen", aldus Annie. Ze moest eerst vijftig jaar worden, voordat haar passie voor schilderen letterlijk uit de verf kwam. Voor die tijd eiste haar gezin en haar textielwinkel haar op.

Toeristen

De subcommissie Vrouwenstreken is inmiddels opgenomen in de landelijke commissie cultuur. Door contactdagen in het land en cursussen in het Drentse Orvelte wil de groep vrouwen het schilderen en tekenen promoten en stimuleren in de bond. "Vrouwenstreeksters barsten van de creativiteit", vindt Annie. "Twee keer per jaar ontmoeten wij elkaar in Orvelte en branden dan los. Een midweek lang laten we ons inspireren door de natuur, werken we volgens een thema of leren we een nieuwe techniek. In Orvelte komen ove-

rigens nogal wat bussen met toeristen. Afgelopen keer zat ik buiten te werken aan een olieverf-schilderij. Ik maakte een doorkijkje van een oude boerderij, een eindje verderop, met wat schapen erom heen. Een echtpaar wilde mijn nog natte doek meteen kopen. Ze trokken hun portemonnaie al, want hun bus stond op het punt van vertrek. Ik heb het doek niet verkocht, want de schapen waren nog niet klaar!"

Openbaring

Agatha Oosting (42) uit Culemborg in Gelderland was thuis altijd al aan het schilderen en tekenen. "Ik ben speciaal lid van de bond geworden om ook in het schilderen verder te komen." De cursus in Orvelte heeft ze pas twee keer meegemaakt. Ze vond het een belevenis. "We leerden nieuwe technieken, zoals het gebruiken van een kartonnetje in plaats van een penseel. Daardoor werk je minder pietluttig en let je meer op de kleuren. Ook de sfeer was goed. De vrouwen zijn heel open en hebben belangstelling voor elkaars werk." Agatha schildert in een mengeling van abstract en realistisch.

Mandala

An Kistemaker (55) uit Sijbekarspel in Noord-Holland hoort net als Annie Saal tot de gevorderde vrouwenstreeksters. Ze heeft zich gespecialiseerd in het Mandala-tekenen, een nieuwe cursus binnen Vrouwenstreken, dat wordt gehouden in het weekend van 20 februari. "Tibetaanse monniken bijvoorbeeld

gebruiken deze meditatieve techniek. Hierbij maak je een geometrische cirkeltekening, die je vanuit het midden uitwerkt. De lijnen en de kleuren die je kiest, zeggen dan iets over je gevoelens en emoties", legt An uit.

Ook zij is regelmatig in de ban van verf en kwast. "Bij een foto ligt de werkelijkheid vast, maar bij het schilderen fantaseer ik, speel ik met kleuren en ontdek ik steeds nieuwe dingen. Als ik schilder, kun je me trouwens zo oppakken en in een cel stoppen zonder dat ik daar iets van merk."

In mei bezocht An met een aantal vrouwenstreeksters voor het eerst Frankrijk. "We kregen individueel les in buiten schilderen en tekenen. Kastelen, rivieren, kortom het Franse landschap was de inspiratiebron. Wie had dat gedacht, dertig jaar geleden! Schilderen aan de Loire met een aantal vrouwenstreeksters. Machtig."

Annie Saal: "In Orvelte wilde een echtpaar mijn nog natte doek kopen. Ik heb het niet verkocht, want de schapen waren nog niet klaar!"